

Gospodovl. Njena priljubljenost se je pokazala na dan pogreba, ko so ji nanosili od vseh strani vencev in rož, katere je vedno tako ljubila. Naj ji sveti večna luč — preostalim naše sožalje!

Loka pri Zidanem mostu. V nedeljo 29. avgusta je umrl od kapi zadet g. Janez Novak, brat pred enim mesecem umrlega Franca Novaka. Vest o nenadni smrti je presunila vse farane, ker so ranjkega spoštovali in ljubili kot pošteniaka in miroljubnega človeka. Naj mu sveti večna luč!

Planina pri Sevnici. Umrl je 31. avgusta g. Jurij Zibret v Pristovi, star 83 let. Pri odprtem grobu 2. septembra mu je govoril v slovo g. župnik. Rajni je bil skrben gospodar in oče enajstih otrok, šest jih živi, pet jih je že umrlo. Zadnja leta je bil bolj rahlega zdravja, vendar ni miroval; vedno je doma delal kako lahko delo in varoval vnuke. Dragi sosed, počivaj v miru — domčim pa naše sožalje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Vlomilec-samomorilec. Dne 30. avgusta zjutraj so ob cesti apakkega borovja pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju našli ustreljenega neznanca in samokres poleg njega. Orožništvo je še isti dan ugotovilo, da je to iz mariborske kaznilnice pobežli kaznjenc Potočnik Franc, 22 letni fant iz Ptujске gore, ki je lani tamkaj uropal monštranco iz tabernaklja pa je zdaj sedel radi tega in še drugih zločinov. Po pobežu se je skrival v okolici ter vlamil in kradel dalje; pri njem so našli hranilno knjižico nekega berača-invalida, katere mu je malo prej ukradel s knjižico tudi precej denarja. Zadnje noč je vlomil v Apačah pri gostaču Sakelšek ter njega in zlasti njegovo ženo nevarno obstrelil, a po nesreči obstrelil tudi sebe v nogo, in to mu je postalo usodopolno: na pobežu se je vsled hude krvavitve zbal, da ne bo mogel uteči, pa je zadnji strel revolverja nameril sebi na srce. V oni hiši je gotovo pričakoval lep denarni plen, ker menda ni vedel, da lastnik zadnji čas ni stanoval več tam. Pred leti je vlomilec-ubijalec, Sakelšekova žena je namreč vsled dobljenih ran umrla v bolnišnici, pristopil tudi k lovrenčkemu Sokolu. Kakršno življenje, takšna smrt...

Ormož. Ob Kmečki tabor v Ormožu sta se za »Jutrome« obregnila še »Slovenska vase« in pa »Kmetški list«, oba 1. septembra. Vsa ta družba si je pač edina v tem, da res ne bo nič z njenim gospodovanjem v Sloveniji, dokler se ji ne bo posrečilo razbiti enotnosti našega kmečkega ljudstva ter se mu vsiliti za »voditelja«. Naravnost značilno je, da tako zvana kmečka lista v tem primeru imenitno sekundirata gosposkemu »Jutru«. Verjamemo obema, da jima je družba, ki se zbira okrog »Jutra«, mnogo bolj mila kakor pa tabor, v katerem se v ogromni večini zbira naše kmečko ljudstvo. Dopisnik »Slovenske vase« se najbrž le še spominja, kako

je se pred kratkim šel čez drn in strn s tistimi ljudmi in tisto gospodo, čez katero sedaj ne more dovolj grmeti. Seveda vidi, da ljudje tega ne odobravajo, pa se hoče vsaj malo prikupiti, da bo lahko ob priliki pomagal spet vleči kakšen zavožen »gosposki« voz iz blata. Opravičeno se nam zdi, da kmečka načela drže pri teh ljudeh le toliko časa, dokler jih kakšen gospod ne blagovoli milostno pogledati. Verjamemo, da ta dopisnik o slabih cenah in toči zna govoriti, da pa bi znal storiti res kaj koristnega za kmečki stan, in to vsaj eno desetino tega, kot so že storili tisti, katere on napada, tega pa ne verjamemo in on sam najbrž tudi ne. — Kar se tiče napada na tabor v »Kmetškem listu«, bo vsak udeleženec in objektivni opazovalec moral ugotoviti, da je to od kraja do konca enostavno zmišljena in zlagana storija. Če je »Kmetški list« kraj, kamor lahko vsak odlaga odpadke, potem ima v Ormožu vrednega dopisnika. Resno in iskreno pa pomilujemo bralce »Kmetškega lista«, ki so primorani uživati tako duševno hrano.

Veržej. V nedeljo, 12. t. m. bo pri pozni službi božji blagoslovljen kip sv. Terezije D. J., ki so ga naše domačinke kupile v Franciji in semkaj poslale z željo, da bi se tudi pri nas razširilo češčenje te povsod priljubljene svetnice! Ob tej priliki bo govoril g. urednik lističa »Mala Cvetka«. Vsi njeni prijatelji vabljeni! Vam pa, ki ste nam ta kip oskrbele, se vsi lepo zahvaljujemo z željo, da bi sv. Terezija uslišala vse vaše želje tam v tujini. Pozdravljene!

Prihova. V soboto ponoči okoli polnoči je začela goreti hiša g. Antona Hribernik, sobnega slikarja na Prihovi. Ker ni vode blizu, sta pogorela hiša in hlev do tal. Živino je gospodar rešil. Prihiteli ljudje niso mogli gasiti, ker stoji hiša na hribu, kjer imamo le zasilno izkopane studence z malo vode za vsakdanjo potrebo. Kako potreben bi bil tu vodovod! Pogorelcu je zgorela obleka in za 6000 din raznih slikarskih vzorcev. Zavarovan je pa le za 7000 din. Kdo je zažgal, se ne ve.

Loče pri Poljčanah. Jesen v deželo gre, vinski mošt pa grozdje napenja, dež primaka, da otava gnije, gosenice so nam zelje snedle in se še na repo spravile. Hren pa je itak njih sladčica. Rja tudi svoj posel opravlja, še toča nas je zadnjič obiskala. No, ja! Saj bi menda bil smrtni greh, če bi vsega tega obvarovani bili. Bog že menda ve, kaj dela, pravijo stari očanci. Sicer pa smo kljub temu veseli. Saj smo imeli kar dve nedelji gasilsko veselico. Pili, jedli in plešali smo veliko, a na Boga se nismo spomnili niti takrat, ko nas je na sebe med veselico opozarjal z bliskom in gromom. Ali je to prav? Zdi se nam, da tako malo preveč Boga izzivamo in Njegovo jezo. Kaj? Sicer pa kulturni Ločani vendar vedo, da so na Slovenskem blizu Slovenskih Konjic doma. To namreč pri nas marsikomu ne gre v glavo. Toda upamo, da se bo tudi tem kdaj posvetilo v temnih glavah. — Kufri gor, kufri dol! To je že stara rečenica. In tako sta predstavljani od nas gđni David Ruža, učiteljica, in Wagner Rozika, pogodbenica poštarica. Prepričani smo, da se hosta na novih službenih mestih, prva v Trbovljah, druga v Dobrni, vsaj tako dobro počutiti kot sta se toliko let v Ločah. — Oh, koliko preglavice dela nekaterim obvezna telesna vzgoja! Pa menda ne bo tako hudo. Fantje fantovskega odseka pa pravijo: Vsak, ki ima kaj soli v glavi in je dobrega mišljenja, naj stopi v naše vrste in vseh skrbi bo prost! Saj fantovski odsek kot samostojno društvo pri nas obstoja že od preteklih nedelj, ko smo imeli po novih odobrenih pravilih že ustanovni občni zbor. — Cesta, ki jo gradimo skozi Suhadol proti špitališču, lepo napreduje. Pa brez nerga-

čev ne gre! Sedaj jim ni delovodja po volji, sedaj se jezijo nad pretrdim kamenjem, ki noče samo od sebe narazen, sedaj jim je pot predolga do dela. Nazadnje še niso z g. županom zadovoljni, ker jim pri delu gleda na prste in jim žulje preštevata ter nadzoruje, da katerega pod pazduho preveč ne boli. Bog pomagaj! Zadovaljni bi menda bili le takrat, če bi jim g. župan polne žepce denarja nasul ter jih odpustil, delo pa sam zastoj opravil. Pa dovolj naj bo očitne spovedi za danes, še drugič kaj. Bog živi!

Šmartno ob Paki. Selekcijška edinica priredi v četrtek 9. septembra razstavo plemenske živine bele slovenske govedi, združeno s premovanjem. K tej razstavi, oziroma premovanju, ki bo za živinorejce in ljubitelje lepe živine zelo poučna in zanimiva, se pričakuje od vseh strani obilna udeležba.

Vojnik. Po Kranjskem podirajo evharistične križe, pri nas pa so začeli podirati oltarje. Na Jernejevo nedeljo, 29. avgusta, se je vršila običajna procesija skozi trg. Ob ograji Kolarjevega vrta so sosedji postavili lep oltar. Ko je prišla procesija v trg, pride h gospodu Kompanu, ki je pomagal okrasiti oltar, občinski sluga, rekoč: »V imenu občine vas pozivljamo, da odstranite oltar!« Gospod Kompan tega seveda ni storil, ker je bil lotar postavljen po župnikovem naročilu in je vedel, da ga zaradi tega nikdo ne sme odstraniti brez župnikovega dovoljenja, tudi občina ne. Nato je občinski sluga pobral vse predmete z oltarja in jih spravil v občinsko hišo. Nato sta mu pomagala dva fanta oltar kratkoma razbiti in podreti. Procesija pride. Ko gre mimo hiše dr. Mikuša, tržkega župana, skoči naenkrat skozi okno te hiše fant Rudolf Kveder, izučeni mesar, očitno z izzivalnim namenom. Ker se pa vpričo Najsvetejšega nikdo ni zmenil za njegovo izzivalno obnašanje je kmalu zopet zginil v Mikuševi hiši. Posebno pozornost pa je vzbudila gruča fantov, stoječih ne daleč od podrttega oltarja, o katerih se ve, kakšnim organizacijam pripadajo. Ljudje so dobili vtis, da so bili ti fantje pripravljeni v slučaju prepira, ki bi ga izzval Kveder, dejansko poseči vmes. Procesija je šla mirno naprej in četrti evangelij se je pel v farni cerkvi. Dares ni več nobenega dvoma, kdo je poglavitni krivec, ki bo prejel tudi zasluženo plačilo. Obžalovanja in pomilovanja vredna je le mladina, ki se da v takšne namene izrabljati.

Potreba sladkanja letošnjih vinskih moštov.

Stanje vinogradov je letos precej zadovoljivo, le skrajno neugodno vreme v drugi polovici meseca avgusta je vplivalo na razvoj grozdja slabo. Mokrota je povzročila, da so priče nekatere sorte, kakor beli burgundec, klevna, silvanec že gniti. Le sončno vreme septembra in oktobra lahko popravi, da bo letošnji vinski pridelek kakovostno dober. V nasprotnem slučaju pa bo letos potrebno z dodatkom sladkorja mošte izboljšati. Na vsak način pa bo to potrebno tam, kjer je toča tekom poletja trje poškodovala.

Radi tega opozarjamo merodajne oblasti že sedaj, da pravočasno omogočijo vinogradnikom dobavo trošarine prostega sladkorja. Pri lanskem uporabi trošarine prostega sladkorja so imeli namreč vinogradniki težkoče, ker so ga dobili prepozno, v že povrelih vinih pa pozneje dodani sladkor ni več povrel. Da bi pa uporabljali vinogradniki sladkor, ki se prodaja v trgovini, je nemogoče, ker sedanje vinske cene to popolnoma onemogočajo. Vinarsko društvo.

Pri lenivosti črevesja,
črevesnem katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ - JOSEFOVA
grenčica zapeko dolnjih organov dobro in naglo.

Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ - JOSEFOVA

vode odlično regulira funkcije črevesja.

Ogl. reg. S. br. 15485/35.